

Автор: Івоніна Анна

*курсант Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ*

Науковий керівник:

Діщенко Дмитро Володимирович
*старший викладач кафедри
спеціальної фізичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

Переваги і недоліки використання веб-технологій в умовах дистанційного навчання

На сьогодні дистанційне навчання є однією з провідних світових тенденцій в освіті, особливо в умовах пандемії. Таке навчання реалізує принцип безперервної освіти і здатне задовольнити постійно зростаючий попит на знання в інформаційному суспільстві. Висновки з моніторингу (аналізу) останніх досліджень і публікацій. Дистанційне навчання є орієнтованим на впровадження в освітній процес принципово нових моделей навчання, що передбачають проведення конференцій, самостійну роботу студентів з інформаційними полями з різних банків знань, проектні роботи, тренінги й інші види діяльності з комп'ютерними технологіями. Джерелом інформації в цих моделях є бази даних у віртуальному освітньому середовищі, його координатором – викладач, а інтерпретатором знань – студент [1]. Таким чином, діяльність студента змінюється у напрямі від одержання знань до їх пошуку. Засобами, що забезпечують у дистанційному навчанні використання усіх форм взаємодії, є сучасні інформаційно-комунікаційні технології, які дають студентам змогу самостійно долучатися до найрізноманітніших інформаційних джерел.

Найбільш поширеними засобами організації дистанційного навчання на сьогодні є засоби, що базуються на Інтернет-технологіях – електронна пошта, відеоконференції, чати, форуми, веб-сайти, онлайн-бібліотеки, файли розсилок [2; 3; 5]. Усі ці засоби часто комбінуються з традиційними друкованими матеріалами. Таким чином, головною особливістю дистанційного навчання є самоосвіта як основа дистанційного навчання, що передбачає самотивацію студента щодо власного навчання, а також високий рівень самоорганізації.

Дистанційне навчання – це сукупність технологій, що забезпечують доставку студентам основного обсягу навчального матеріалу, інтерактивна

взаємодія студентів і викладачів у процесі навчання, надання студентам можливості самостійної роботи з навчальними матеріалами.

В сучасних умовах існує потреба отримання вищої освіти дистанційно, що викликано необхідністю навчатися без відриву від виробництва, отримання освіти людьми з обмеженими можливостями, інше. Таку можливість надає дистанційне навчання, яке здійснюється завдяки інформаційно-освітнім технологіям і системам комунікації. Дистанційна форма навчання має ряд беззаперечних переваг. Зокрема, здобувач вищої освіти може навчатися у зручний для нього час, звичному оточенні та у відносно автономному темпі. Варто врахувати також й економію часу.

Проте, система дистанційного навчання має і недоліки. По-перше, для успішної корекції навчання та адекватного оцінювання важливо мати безпосередній контакт із здобувачем освіти. Крім того, неможливо точно перевірити, чи саме той студент працює, виконує завдання чи це робить хтось інший. Тому остаточний контроль якості знань все ж таки проводиться при очному навчанні. Крім того, не у всіх населених пунктах є можливість доступу до мережі Інтернет-зв'язку. І найголовніше, при дистанційному навчанні втрачається безпосередній контакт між викладачем та студентом. При тривалому дистанційному навчанні студент перестає правильно формулювати свої думки, висловлюватись та проводити дискусійне обговорення. Разом з тим, така форма навчання потребує свідомого і мотивованого підходу до отримання освіти. Можливість навчатися у зручний час може перетворитися не на систематичне навчання, а на постійну прокрастинацію цього виду діяльності. Саме тому дистанційна форма потребує особливої самоорганізованості та вміння розрахувати свій час. За умови дистанційного навчання активна роль викладача не зменшується, оскільки він має визначити рівень знань здобувача, та прийняти рішення щодо коригування програми навчання з тим, щоб домогтися найкращого засвоєння пройденого матеріалу.

Однак не всі знання можна отримати дистанційно. Так, наприклад, навчитися самостійно деяким видам творчої діяльності, при відсутності прямого контакту студента і викладача, практично неможливо. Одна з головних проблем запровадження інноваційних форм навчання є вибір оптимального співвідношення найкращих традицій наявної освітньої системи, сучасних педагогічних інновацій та інструментарію інформаційно-комунікаційних технологій. Як свідчить практика і деякі дослідження, тенденція навчання чітко розвивається в напрямку змішаного навчання як процесу, котрий створює комфортне інформаційне освітнє середовище, системи комунікацій, що надають всю необхідну навчальну інформацію. Елементи дистанційного навчання все більше застосовуються в навчальних курсах дисциплін.

Отже, на сьогоднішній день дистанційна освіта розвивається, удосконалюється та охоплює різні групи населення. Щодо переваг використання дистанційного навчання можна віднести: можливість здобувачів освіти до засвоєння максимального обсягу необхідних знань, які не можуть бути включені в традиційні форми та форми підготовчих курсів; розширення кола осіб, здатних отримати необхідну підготовку до ЗВО, зокрема осіб з особливими потребами в розвитку; здатність до навчання осіб у віддалених важкодоступних регіонах за допомогою спеціалізованих веб-платформ; можливість батьківського контролю знань; здатність до централізації освітнього процесу різних регіонів; змішання кордонів між очною та заочною формами навчання; можливість психологічної адаптації при підготовці до ЗНО. Недоліками стали: недостатній контроль над засвоєнням здобувачів освіти одержуваних знань; теоретизація навчання, зведення освітнього процесу до механістичних прийомів і методів; неможливість формування повного уявлення про зміст навчальної дисципліни, особливо практичної; можливість хакерського вторгнення в електронну базу даних; різнотипність тарифів відповідно до заданої регіональною специфікою.

Список використаної літератури:

1. Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні. Постанова МОН України від 20 грудня 2000 р. / В.Г. Кремень. 2020.
2. Биков В.Ю., Гриценчук О.О., Жук Ю.О. Дистанційне навчання в країнах Європи та США і перспективи для України. Інформаційне забезпечення навчально-виховного процесу: інноваційні засоби і технології : кол. монографія. Академія педагогічних наук України, Інститут засобів навчання. К. : Атіка, 2015. С. 77–140. 32
3. Клокар Н. Методологічні основи запровадження дистанційного навчання в системі підвищення кваліфікації. Шлях освіти. 2012. № 4 (46). С. 38-41.
4. Школа О.М. Дистанційна освіта в Україні та за кордоном: аналіз освітньої діяльності під час карантину. Фітнес & Здоров'я: матеріали X Всеукр. наук.–практ. інтернетконф. (м. Харків, 21.04.20 р.) / за заг. ред. О. М. Школи. С. 116-117.
5. Школа О.М. Формування готовності майбутніх викладачів фізичного виховання і хореографії до застосування інформаційно-комунікаційних технологій. Дистанційна освіта в Україні: інноваційні, нормативно-правові, педагогічні аспекти: I Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Київ, 16.06.20 р.). Навчально-науковий інститут інноваційних освітніх технологій: Національний авіаційний університет, 2020. С. 145-148.